

Elsa Maria Eliesarsdóttir Poulsen

KREPPAN RAKAR EISINI BØRNINI

Í sínum kanningararbeiði, fann Elsa Maria Eliesarsdóttir Poulsen greiðar ábendingar um, at børn og ung at álvarsama sjúkum foreldrum eru í størri vanda fyri at menna sálarlig mein enn onnur børn. Júst hesi børnini verða ikki loftað á nóg góðan hátt, vísir hon á

MORTAN ØSTERØ

Mamman ella pápin í familjuni koma heim av sjúkrahúsunum við teimum boðunum, at annar teirra hevur eina álvarsama líkamliga sjúku at dragast við. Helst skulu tey sendast til Danmarkar at fáa neyðugu viðgerðina, og møguliga kann ganga rúm tíð, áðrenn tey sleppa aftur til Føroya. Hóast foreldrini hava sjúkuna á egnum kroppi, rakar hon eisini tey avvarðandi meint. Eitt brot kemur í tryggja gerandisdagin hjá børnunum. Mamman og pápin broytast, leiklutirnir í húsunum verða lutaðir øðrvísi út, meðan døgurðar kanska verða etnir heima hjá familju og vinfólki heldur enn saman við foreldrunum. Allastaðni har børnini ferðast, eru tey boðberar fyri foreldrini. Siga familju, vinum og tíðindafróðum hvussu stóðan hjá mammuni ella pápanum er. Alt í góðari meining. Men eingin spyr børnini, hvussu tey hava tað, nú foreldrini eru sjúk. Sjálvt foreldrini

Kanningar vísa, at tað eru serliga tey, sum fara inn í seg sjálvi, og bjálva seg frá umheiminum ella frá at tosa um foreldrini, sum eru í størri vanda fyri at dragast við angist og depressión

Tað stendur føroyingum í boði at búgva á Sjúklingahotellinum í Keypmannahavn undir sjúkulegu

kunnu hava ilt við at tosa greitt við børnini um støðuna, tí tey ynskja at vera sterk fyri børnini og

spara teimum pínuna. Men, verða børnini ikki sædd ella hoyrd, tá ið foreldrini gerast álvarsama sjúk,

fáa tey heldur ikki høvi at tosa um kensluliga kastivindin, sum tey ferðast í.